

**HÖGSTA
FÖRVALTNINGS-
DOMSTOLEN**

PROTOKOLL

2024-03-26

Stockholm

Mål nr

1126-23

NÄRVARANDE JUSTITIERÅD

Henrik Jermsten, Linda Haggren och Magnus Medin

FÖREDRAGANDE

Justitiesekreteraren Hannah Ivarsson

PROTOKOLLFÖRARE

Magnus Medin

KLAGANDE

Nordica Assistans AB, 556802-3542

Ombud: Advokat Jessica Gustavsson och biträdande jurist Lovisa Eriksson

C J Advokatbyrå AB

Kvarngatan 14

118 47 Stockholm

MOTPART

Försäkringskassan

103 51 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Sundsvalls dom den 16 december 2022 i mål nr 2128-21

SAKEN

Assistansersättning; fråga om prövningstillstånd

Målet föredras.

Högsta förvaltningsdomstolen meddelar prövningstillstånd.

Den fråga i målet som har lett till att Högsta förvaltningsdomstolen meddelat prövningstillstånd är under vilka förutsättningar ett krav på återbetalning av assistansersättning kan riktas mot en assistansanordnare.

Besöksadress

Birger Jarls torg 13

Telefon

08-561 676 00

Öppettider

måndag–fredag

09:00–12:00

13:00–16:00

Postadress

Box 2293

103 17 Stockholm

E-post

hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Webbplats

www.hogstaforvaltningsdomstolen.se

Lagrum 108 kap. 2 och 9 a §§ socialförsäkringsbalken

Magnus Medin

Lämnat för expediering 2024-03-26

KLAGANDE

Nordica Assistans AB, 556802-3542

Ombud: Biträdande jurist Lovisa Eriksson

MOTPART

Försäkringskassan

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Faluns dom den 1 april 2021 i mål nr 380-20, se bilaga A

SAKEN

Återbetalning av assistansersättning

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten ändrar förvaltningsrättens dom på så sätt att Nordica Assistans AB inte är återbetalningsskyldigt för perioden 1–30 juni 2019.

Kammarrätten avslår överklagandet i övrigt.

YRKANDEN M.M.

Nordica Assistans AB yrkar att målet återförvisas till förvaltningsrätten för ny prövning eller att beslutet om återbetalning av assistansersättning upphävs. Om kammarrätten skulle finna att bolaget är återbetalningsskyldigt yrkar bolaget att återkravet ska efterges helt eller delvis. Till stöd för sin talan anför bolaget bl.a. följande.

Grunden för Försäkringskassans beslut är att bolaget inte anmält ändrade förhållanden avseende den aktuella brukaren. Förvaltningsrätten har bedömt att bolaget är återbetalningsskyldigt utifrån en grund som inte har åberopats av Försäkringskassan och det har därför skett en otillåten utvidgning av prövningsramen. Förvaltningsrätten har inte berett bolaget tillfälle att argumentera kring frågan om det förekommit utbetalningar som bolaget insett eller skäligen bort inse varit felaktiga. Målet bör därför återförvisas till förvaltningsrätten för ny prövning.

Bolaget har ingen anmälningskyldighet för uppgifter som Försäkringskassan haft kännedom om. Försäkringskassan fick kännedom om de ändrade förhållandena senast i samband med ett hembesök den 11 april 2019. Kammarrätten i Göteborg har i dom den 16 november 2021 (mål nr 1856-21) konstaterat att den aktuella brukaren inte längre vistas på elevhemmet efter den 31 maj 2019 och att det inte funnits förutsättningar för Försäkringskassan att ompröva brukarens rätt till assistansersättning från och med juli 2019. Det saknas därför grund för återkrav för tiden efter den 31 maj 2019.

Det finns i vart fall skäl att helt eller delvis efterge det återkrävda beloppet. Det är inte fråga om felaktigt utförd eller redovisad assistans och det hjälpbehov som har tillgodosetts skulle annars ha tillgodosetts av brukarens hemkommun. Bolaget har varit i god tro om att det ändrade förhållandet har anmälts till Försäkringskassan under hösten 2017. Bolaget har anpassat

såväl arbetstider som tidsredovisning efter brukarens faktiska förhållanden. Bolaget har även varit i god tro om att brukaren haft fortsatt rätt till assistansersättning trots elevhemsvistelsen.

Försäkringskassan anser att kammarrätten ska upphäva beslutet i den del det avser juni 2019 och avslå överklagandet i övrigt. Till stöd för sin inställning anför Försäkringskassan bl.a. följande.

Det förhållandet att förvaltningsrätten har lagt en alternativ rättslig grund till stöd för sin bedömning innebär inte att saken har blivit en annan. Prövningen av vad en försäkrad skäligen borde ha insett i mål om återbetalning tar sikte på samma händelseförlopp som prövas i de fall då en försäkrad inte har fullgjort sin anmälningsskyldighet. Försäkringskassan anser dessutom att förvaltningsrätten har prövat frågan om bolaget uppfyllt sin anmälningsskyldighet. Förvaltningsrätten konstaterar nämligen att det inte finns stöd i utredningen för att bolaget har informerat Försäkringskassan om brukarens förändrade förhållanden. Något processuellt fel kan inte anses ha förekommit.

Det saknas uppgift hos Försäkringskassan om att bolaget har fullgjort sin anmälningsskyldighet. Bolaget borde kunna ta fram utredning som visar att så är fallet. Bolagets argumentation talar dessutom för att bolaget var medvetet om sin anmälningsskyldighet, men trots det inte vidtog ytterligare åtgärder. Detta pågick under nästan två års tid trots att det löpande betalades ut assistansersättning till bolaget. Bolaget borde i vart fall skäligen ha insett att ersättning lämnats felaktigt. Den dom från Kammarrätten i Göteborg som bolaget åberopat får endast betydelse för perioden 1–30 juni 2019 och beslutet om återkrav bör därför upphävas avseende denna tid.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Av 108 kap. 2 § första stycket socialförsäkringsbalken, SFB, framgår att Försäkringskassan ska besluta om återbetalning av ersättning som den har beslutat enligt denna balk, om den försäkrade eller, i förekommande fall, den som annars har fått ersättningen har orsakat att denna har lämnats felaktigt eller med ett för högt belopp genom att 1. lämna oriktiga uppgifter, eller 2. underlåta att fullgöra en uppgifts- eller anmälningsskyldighet. Av 108 kap. 2 § andra stycket SFB framgår att detsamma gäller om ersättning i annat fall har lämnats felaktigt eller med ett för högt belopp och den som fått ersättningen har insett eller skäligen borde ha insett detta.

Försäkringskassan har beslutat att bolaget ska betala tillbaka felaktigt utbetald assistansersättning på den grunden att bolaget inte har fullgjort sin anmälningsskyldighet enligt 108 kap. 2 § första stycket SFB. I den överklagade domen har förvaltningsrätten bedömt att bolaget är återbetalningsskyldigt på den grunden att det skäligen borde ha insett att utbetalningarna var felaktiga (108 kap. 2 § andra stycket SFB). En prövning enligt den alternativa grunden i 108 kap 2 § SFL innebär enligt kammarrättens mening inte att saken ändras. Förvaltningsrätten har dock inte gett parterna tillfälle att argumentera kring förutsättningarna för återkrav enligt den nya grunden. Denna omständighet kan, med hänsyn till instansordningsprincipen, i vissa fall utgöra skäl för att visa målet åter för ny prövning. Parterna har emellertid fått tillfälle att yttra sig över den nya grunden i kammarrätten. Kammarrätten anser därför att det finns förutsättningar att pröva målet i sak.

Att en brukare börjar vistas på ett elevhem en natt per vecka påverkar rätten till assistansersättning. Det är därför en uppgift av sådan betydelse som ska anmälas till Försäkringskassan. Bolaget menar att det under hösten 2017 muntligen anmälde brukarens elevhemsvistelse till Försäkringskassan.

Bolaget har uppgett att en namngiven anställd som inte längre arbetar kvar har kontaktat Försäkringskassan men bolaget har i övrigt inte kommit med några konkreta uppgifter till stöd för sitt påstående. Bolaget har t.ex. inte preciserat när under hösten som uppgiften ska ha lämnats eller om bolaget fått något svar från Försäkringskassan. Kammarrätten bedömer därför att det inte finns något stöd i utredningen för att bolaget har informerat Försäkringskassan om brukarens förändrade förhållanden. Genom att underlåta att fullgöra sin anmälningsskyldighet har bolaget orsakat att ersättning har lämnats felaktigt. Försäkringskassan har därmed haft fog för att besluta om återkrav.

Frågan som kammarrätten därefter har att ta ställning till är för vilken period som bolaget ska vara återbetalningsskyldigt. Det aktuella återkravet gäller perioden 22 augusti 2017–30 juni 2019. Försäkringskassan fick kännedom om brukarens förändrade förhållanden den 11 april 2019. Från och med denna tidpunkt finns det inte längre något orsakssamband mellan de felaktiga utbetalningarna och bolagets underlåtenhet att fullgöra sin anmälningsskyldighet. Bolaget borde dock skäligen ha insett att utbetalningarna var felaktiga. För perioden 1–30 juni 2019 har betalningarna däremot inte varit felaktiga då det kommit fram att brukaren inte har vistats på elevhemmet under denna tid. Överklagandet ska mot denna bakgrund bifallas på så sätt att bolaget inte ska vara återbetalningsskyldigt för perioden 1–30 juni 2019.

Det har enligt kammarrättens mening inte kommit fram några särskilda skäl för att helt eller delvis efterge kravet på återbetalning. Överklagandet ska därför avslås i övrigt.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 4).

Petra Ebbing
kammarrättsråd
ordförande

Anna Bornelyck
kammarrättsråd

Anna-Sara Söderström
kammarrättsråd
referent

Sofia Wikström
kammarrättsfiskal
föredragande

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I FALUN
Föredraganden
Kristin Nyström

DOM
2021-04-01
Meddelad i Falun

Mål nr
380-20

KLAGANDE

Nordica Assistans AB, 556802-3542
Slottsgatan 8
703 61 Örebro

MOTPART

Försäkringskassan
Processjuridiska enheten, Sundsvall
851 93 Sundsvall

ÖVERKLAGAT BESLUT

Försäkringskassans beslut 2019-11-20

SAKEN

Återkrav av assistansersättning

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

BAKGRUND

Försäkringskassan har i omprövningsbeslut den 20 november 2019 inte ändrat tidigare beslut från den 12 november 2019 att kräva åter ett belopp om 1 727 780 kr av Nordica Assistans AB avseende assistansersättning. Grunden för beslutet är att bolaget inte har anmält ändrade förhållanden avseende brukaren M.B.N. och därför fått utbetalt för mycket ersättning.

YRKANDE M.M.

Nordica Assistans AB (bolaget) yrkar i första hand att förvaltningsrätten fastställer att företaget inte är återbetalningsskyldigt. I andra hand yrkar bolaget att, om rätten finner att grund för återkrav föreligger, återkrav inte är motiverat för all erhållen assistansersättning utan endast för den faktiska tidsomfattning som elevhemsvistelsen tillgodosett. I tredje hand yrkas att, om rätten finner att grund för återkrav föreligger, grund för återkravet för perioden den 11 april 2019 till den 30 juni 2019 inte föreligger. I fjärde hand yrkar bolaget, om rätten finner att grund för återkrav föreligger, att beloppet efterges i första hand helt, i andra hand delvis i den utsträckning rätten finner skälig.

Bolaget anför i huvudsak följande som stöd för sin talan. Återkrav på erhållen assistansersättning riktar sig från och med den 22 augusti 2017 då det vid förnyad prövning av brukarens assistansbehov, utifrån det väsentligt ändrade förhållandet som riksgymnasium och elevhemsvistelsen bedömts utgöra, de grundläggande behoven har bedömts uppgå till 19,56 timmar per vecka. Rätten till assistansersättning drogs därför in i samband med omprövningen. Det är 26 minuter som skiljer brukaren från att vara berättigad assistansersättning. Grund för återkrav föreligger enbart om den som haft ersättningen orsakat att denna utgått felaktigt. Bolaget har uppfyllt informationskyldigheten och inte orsakat en felaktig utbetalning. Grund för återkrav är

därför inte motiverat. Avseende återkravet som sådant föreligger problematik i rådande rättsläge då även om informationsskyldigheten uppfylls, enligt 110 kap. 46 § socialförsäkringsbalken, hindrar inte det att Försäkringskassan riktar återkrav från när det väsentliga ändrade förhållandet uppstod i enlighet med 51 kap. 13 § till dess att myndigheten hunnit utreda det ändrade förhållandet. Till följd av detta anförs i första hand att grund för återkrav inte föreligger för perioden efter den 11 april 2019 eftersom myndigheten i vart fall från och med detta datum fick kännedom om förhållandet och i andra hand att motsvarande belopp som tidsperioden ger upphov till efterges helt.

Försäkringskassan anser att överklagandet ska avslås och uppger. Från den tidpunkten då brukaren M.B.N började sina studier vid riksgymnasiet och började bo på elevhemmet en dag per vecka, dvs. den 22 augusti 2017, minskade assistansbehovet på grund av att behoven tillgodosågs vid elevhemmet. Från samma tidpunkt kan det totala behov av hjälp med grundläggande behov understiga 20 timmar per vecka, vilket innebär att rätt till assistans inte föreligger från denna tidpunkt. Någon möjlighet att bortse från detta och endast återkräva belopp som hänför sig till den tid han vistas på elevhemmet finns inte. Bolaget har anfört att anmälningsskyldigheten uppfyllts redan under hösten 2017. Det saknas dock stöd för att Försäkringskassan erhållit information om de ändrade förhållandena tidigare än den 11 april 2019. Påståendet om god tro är inte rimligt då redan den omständigheten att bolaget ansett att det finns en förändring att anmäla medför att bolaget borde ha insett att rätten till assistans påverkas av ändringen. Den 11 april 2019 fick Försäkringskassan kännedom om att M.B.N visats en dag per vecka på elevhem och inledde utredning av rätten till assistans. Beslut om indragning av assistansersättning från och med juli 2019 fattades den 12 juni 2019. Försäkringskassan anser att tiden mellan den 11 april 2019 och den 19 juni 2019 är rimlig tid för sådan utredning. För det fall rätten menar att Försäkringskassan orsakat de felaktiga utbetalningarna för maj och juni menar

Försäkringskassan att detta inte kan anses utgöra grund för annan bedömning av återbetalningsskyldigheten utan endast utgöra en omständighet som kan beaktas vid eftergiftsbedömningen.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Frågan i målet

Frågan i målet är om den aktuella ersättningen utbetalats felaktigt och om bolaget insett eller skäligen borde ha insett detta. Om så är fallet är frågan om det finns särskilda skäl för eftergift av kravet på återbetalning.

Rättslig reglering

Försäkringskassan ska besluta om återbetalning av ersättning som den har beslutat enligt denna balk, om den försäkrade eller, i förekommande fall, den som annars har fått ersättningen har orsakat att denna har lämnats felaktigt eller med ett för högt belopp genom att (1) lämna oriktiga uppgifter, eller (2) underlåta att fullgöra en uppgifts- eller anmälnings-skyldighet. Detsamma gäller om ersättning i annat fall har lämnats felaktigt eller med ett för högt belopp och den som fått ersättningen har insett eller skäligen borde ha insett detta. (108 kap. 2 § SFB.)

Om det finns särskilda skäl får den handläggande myndigheten helt eller delvis efterge krav på återbetalning (108 kap. 2–11 §§ SFB).

Enligt 51 kap. 2 § SFB kan en försäkrad som omfattas av 1 § lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade, förkortad LSS, för sin dagliga livsföring få assistansersättning för kostnader för sådan personlig assistans som avses i 9 a § LSS. Av 51 kap. 19 § SFB framgår att

Försäkringskassan på begäran av den försäkrade får besluta att assistansersättningen ska betalas ut till någon annan som har tillstånd enligt 23 § LSS att bedriva verksamhet med personlig assistans.

Förvaltningsrättens bedömning

Den i målet utbetalda assistansersättningen avser brukaren M.B.N och det är enligt ingivna handlingar bolaget som har varit assistansanordnare och mottagit utbetalningarna från Försäkringskassan. De av Försäkringskassan presenterade ändrade omständigheter som föranledde omprövningen är i målet ostridiga dvs. den av M.B.N påbörjade elevhemsvistelsen.

Bolaget uppger att de i ett tidigt skede informerade Försäkringskassan om M.B.Ns förändrade förhållanden och att Försäkringskassan då borde ha vidtagit åtgärd. Förvaltningsrätten har inte funnit stöd i utredningen för att så är fallet. Förvaltningsrätten bedömer däremot att bolaget, i och med att företrädare för bolaget uppger sig ha informerat i ett tidigt skede, varit medvetet om dess informationsskyldighet, och därmed bort ha insett att utbetalningarna för utförd assistans kan ha varit felaktiga. Den omständigheten som bolaget hävdar, att utbetalningarna gått till att betala för utförd personlig assistans medför ingen annan bedömning. Vad gäller invändningen att bolaget har varit i god tro konstaterar förvaltningsrätten att det enligt ordalydelsen i 108 kap. 2 § SFB endast krävs att ersättningsmottagaren, dvs. bolaget, lämnat oriktiga uppgifter och inte att mottagaren varit medveten om felaktigheten eller på annat sätt agerat oaktsamt. Redan av denna anledning har det funnits skäl att rikta återbetalningskravet mot bolaget. Bolaget, som varit medvetet om det förhållandet att M.B.N en dag i veckan bott på elevhem vilket medfört minskat behov av assistansersättning, borde skäligen ha insett att utbetalningarna var felaktiga. Grund för återkrav föreligger därmed.

När det gäller tidpunkten för när återkravet ska börja gälla gör förvaltningsrätten ingen annan bedömning än den Försäkringskassan har gjort. Vad bolaget har anfört föranleder ingen annan bedömning. Försäkringskassans tidpunkt för när återkravet ska börja gälla ska därmed godtas. Vad bolaget i övrigt har anfört föranleder inte förvaltningsrätten till annan bedömning. Det återkrävda beloppet i sig har inte ifrågasatts. Vad bolaget har lyft fram och vad som framkommit i utredningen visar inte på några omständigheter som utgör skäl för att efterge återbetalningskravet helt eller delvis. Överklagandet ska därför avslås.

Hur man överklagar, se bilaga (FR-12).

Eva Karlsson Helghe
rådman

I avgörandet har även nämndemännen Anna Granlund, Peter Grip och John Thornander deltagit.

Hur man överklagar

FR-12

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 2 månader

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Oftast är sista dagen för överklagande exakt 2 månader från det datum som tiden börjar räknas.

Exempel: Du fick del av beslutet den 21 december
→ tiden går ut den 21 februari.

Om samma datum inte finns i slutmånaden går tiden i stället ut på slutmånadens sista dag.

Exempel: Du fick del av beslutet den 31 december
→ tiden går ut den 28 februari.

Är sista dagen en lördag, söndag eller helgdag, mid-sommarafton, julafton eller nyårsafton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha

och varför du tycker att kammarrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.

5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten.*

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom två månader* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

För en enskild klagande är sista dagen för överklagande två månader från den dag då han/hon fick del av kammarrättens beslut. Om klaganden fick del av kammarrättens beslut t.ex. den 30 juni måste skrivelsen med överklagande ha kommit in senast den 30 augusti. Om klaganden fick del av beslutet t.ex. den 31 juli, som inte har någon motsvarighet två månader senare, löper tiden i stället ut på slutmånadens sista dag, dvs. i det här exemplet den 30 september. Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter:

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nå för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.